שמונה פרקים — הקדמה

כבר בארנו בפתיחת זה החיבור, מה הסיבה אשר הניעה המחבר לקבוע זאת המסכתא בזה הסדר, וזכרנו גם כן גודל התועלת בזאת המסכתא. וכבר יעדנו פעמים במה שקדם מזה החיבור, שנדבר בזאת המסכתא בעניינים מועילים, ושנאריך בה קצת אריכות. מפני שהיא, אף על פי שתראה מבוארת, קלה להבין הנה המעשה במה שכלול בה אינו קל על כל בני האדם, וגם לא כל עניניה מובנים מבלי פירוש מספיק, עם היותה מביאה לשלימות רבה והצלחה אמיתית. ומפני זה ראיתי להרחיב בה הדיבור. וכבר אמרו ע"ה "האי מאן דבעי למהוי חסידא לקיים מילי דאבות". ואין אצלנו מעלה למעלה מן החסידות אלא הנבואה, והיא המביאה אליה, כמו שאמרו "חסידות מביאה לידי רוח הקודש". הנה התבאר מדבריהם, שהמעשה במוסרי זאת המסכתא מביא אל הנבואה, מפני שהיא כוללת חלק גדול ממעלות המידות, והננו עתידים לבאר אמיתת דבר זה. וראיתי להקדים, קודם שאתחיל בפירוש הלכה הלכה, פרקים מועילים, יושגו לאדם מהם הקדמות, ויהיו לו גם כן כמפתח למה שאנו עתידים לפרש. ודע, כי הדברים אשר אומר אותם באלו הפרקים, ובמה שיבוא מן הפירוש, אינם עניינים שחידשתים אני מעצמי, ולא פירושים שבדיתים, אלא הם עניינים מלוקטים מדברי החכמים, במדרשות ובתלמוד וזולתו מחיבוריהם, ומדברי הפילוסופים גם כן, הקדומים והחדשים, ומחיבורי הרבה בני אדם. ושמע האמת ממי שאמרה. ואפשר שאביא לפעמים מימרה שלימה שהיא לשון ספר מפורסם, ואין בכל זה רע, ואיני מתפאר במה שאמרו מי שקדם, לפי שאני כבר הודיתי בזה, ואף על פי שלא אזכור אמר פלוני, אמר פלוני, שזו אריכות אין תועלת בה ואפשר לפעמים ששם האיש ההוא יכניס בלב מי שאין תבונה בו שזה הדבר נפסד, ויש בו תוך רע שלא ידעהו. ומפני זה ראיתי שלא לזכור האומר, הואיל וכוונתי שתושג התועלת לקורא, ושנבאר לו העניינים הצפונים בזאת המסכתא. והנני מתחיל עתה בזכירת הפרקים אשר ראיתי להקדימם הנה לפי כוונתי, והם שמונה פרקים.